

Valldeperes

Sant Salvador de Guardiola

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Zona de ponent del terme
Emplaçament: Carretera vella d'Igualada (C-37 z), camí que surt del km. 79 en direcció est, uns 700 m.
Alçada: 472

Coordenades:

Latitud: 41.65134
Longitud: 1.71044
UTM Est (X): 392620
UTM Nord (Y): 4611869

Classificació

Número de fitxa: 08098-122
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Popular Modern Medieval Contemporani
Segle: XIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En greu procés de ruïna. S'esfondren els sostres i la teulada.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Catàleg de Masies (núm. 089)
Accés: Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08097A009000090000EO
Fitxes associades:
[La caldera de la masia del Valldeperes](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 15/07/2015 - 02:00

Descripció

Masia de dimensions considerables emplaçada en un petit promontori envoltat per camps. El conjunt conserva molt íntegrament la tipologia originària, per bé que actualment resta abandonat i en procés de ruïna. Consta d'un cos residencial principal, un altre de construcció més recent adossat a llevant, coberts a banda i banda així com una altra gran coberta a l'altra banda d'un pati que queda tancat formant un barri. L'habitatge principal és de planta rectangular, amb coberta a dues aigües. Consta de planta baixa, un pis i golfes. Els murs són de pedra i semi-arrebossats. Es tracta d'una construcció força homogènia, possiblement construït en una sola fase entorn de l'any 1615, segons la inscripció del portal. La façana principal dona a migdia i consta d'un portal adovellat més finestres, emmarcades amb brancals i llindes de pedra, que han estat disposades de manera simètrica. A la part superior de llevant té una galeria que connecta amb les golfes. L'interior està dividit en tres crugies. La central amb sostre de bigues i les laterals amb voltes escarseres de maó que estan reforçades amb una mena d'arcs torals. Es tracta d'una tipologia de volta que sembla característica d'aquesta zona, ja que també es troba en altres masies properes, com Set Rengs. Una escala dona accés a l'antic celler semisoterrani, cobert amb volta de pedra i que encara conserva grans bótes de fusta. Una tina interior de la casa desemboca en aquest celler.

El cos adossat a llevant és una construcció lleugerament més baixa, de principis del segle XIX (segons una inscripció). A la planta baixa conserva una interessant estructura feta amb voltes i pilars de maó. Més a llevant hi ha un altre cobert amb dues tines cilíndriques que, com totes les de la casa, tenen la particularitat de ser molt grans, en aquest cas amb 10 metres de fondària. Per la banda de ponent hi ha un altre cobert adossat que conserva una antiga tina i restes d'una premsa. A la part baixa té un gran cisterna de planta rectangular enrajolada amb cairons i coberta amb volta de maó. El cobert de migdia, que incloïa l'antiga pallissa i altres dependències de treball, és una gran construcció amb coberta a doble vessant que actualment es troba en molt mal estat. En diferents punts es conserva maquinària agropecuària actualment obsoleta.

Observacions:

Inscripció a la dovella central del portal, amb un anagrama IHS i les inicials MS: 1615.

Inscripció al portal lateral: 1806.

Uns 50 metres al nord-oest hi ha un pou enmig d'un camp.

Camí d'accés tallat al pas de vehicles.

Història

Aquest mas apareix documentat als segles XIII i XIV amb el nom de Val de Peres o Vayl de Peres (CAPDEVILA, 2006: 133). A principis del segle XVII l'hereu era Maties Valldeperes. El 1623 la seva filla Margarida es casà amb Antoni Joan Andreu, sastre de Manresa. En aquesta època sembla que es va bastir el cos principal de la masia, que conserva una inscripció del 1615. Anys més tard, l'heretat va passar a mans de l'Hospital de Sant Andreu de Manresa (CAPDEVILA, 1997: 28-29). Als segles XVIII i XIX la masia va continuar un procés expansiu que és visible en la construcció del cos adossat i diversos coberts que engrandiren considerablement el conjunt.

Bibliografia

CAPDEVILA PLANS, Jaume (1997). Quaderns de la Guíxola, núm. 5 (gener de 1997), Cercle Cultural la Guíxola, Sant Salvador de Guardiola, P. 133.

CAPDEVILA I PLANS, Jaume (2006). Castell de Guardiola. Els orígens de Sant Salvador de Guardiola. Segles X-XIV (premi Excursionisme 2004), Centre Excursionista de la Comarca del Bages, Manresa, P. 28-29.

Diputació de Barcelona; BERRY SAR, S.L. (2010). Pla especial de catalogació de masies i cases rural en sòl no urbanitzable. Ajuntament de Sant Salvador de Guardiola (núm. 089).

